

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ' דר'

1/1/2023

בד"מ

זיאד

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק :

1/1/2023

תאריך: 4/2023

בפני חברי הועדה :

דר' לנה נטפוב - יו"ר, נציגת המנהל הכללי

דר' קובי מוריץ - נציג הסתדרות רופאי השיניים

עו"ד לינדה שפיר - נציגת היועצת המשפטית לממשלה

הקובל:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

על ידי ב"כ עו"ד תומר דגני ועו"ד יעל דסקין

(להלן – הקובל)

נ ג ד

הנקבל:

דר' זיאד סלימאן

על ידי עו"ד חואלד יוסף

(להלן – הנקבל)

המלצה

1. כנגד הנקבל, דר' זיאד סלימאן, הוגשה קובלנה בגין מעשי אלימות ואיומים נגד זוגתו, וזאת על בסיס הרשעתו בבית משפט השלום בטבריה בגין עבירות תקיפה, הגורמת חבלה של ממש – בת זוג (לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין), ותקיפה סתם בת זוג (סעיף 382(ב) לחוק העונשין) ואיומים (לפי סעיף 192 לחוק העונשין), והכל בשל שנהג באלימות קשה במשך תקופה ממושכת, וגרם לזוגתו חבלות ואף איים עליה ברצח.

ב- 06.08.2022 נגזר דינו של הנקבל והושתו עליו, בין היתר, שלושה חודשי מאסר לביצוע בעבודות שירות.

בגין מעשים אלו מיוחסת לנקבל עבירה של התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים והורשע בעבירה פלילית – סעיפים 45(1) ו- 45(5) בהתאמה לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] התשל"ט-1979 (להלן: "הפקודה").

2. עיון בכתב האישום מעלה כי הנקבל, בעת ויכוח בינו לבין אשתו, היום גרושתו, תקף אותה באופן שהיכה אותה באגרופים בגוף וסטירות על ראשה, בכתפה וידה וכן בעט בה ברגליה. המתלוננת הזעיקה משטרה, אולם בשל לחץ משפחת בעלה חזרה בה בעת שהגיעו השוטרים לביתה.

במעשיו גרם הנלון למתלוננת חבלות של ממש, המטומה ברגלה הימנית וכן מספר המטומות לאורך זרוע ידה הימנית.

פרטים אלו מהווים את האישום על פי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

כעבור יומיים בלבד, ב- 11.09.2021, בביתם בחדר שינה, תקף הנקבל את המתלוננת באופן שטלטל את ראשה מספר פעמים, לחץ על הלסת וכן חנק אותה בשמיכה על ראשה. בעודו חונק אותה, דחפה המתלוננת את הנלון לאחור ולחצה על חזהו על מנת שישחררה.

בהמשך, באותו יום, איים עליה בכך שאמר לה שהיא תמצא את עצמה בקבר ושירצח אותה. הוא אמר לה: "אני ואת לבד בבית כאן, אדקור אותך עם סכין

ואתקשר להורים שלך תבואו לקחה אותה". לשאלת המתלוננת אם ידקור אותה עם סכין, השיב "אם תמשיכי בדרך הזו..."

ועוד, משנת 2018, במספר מועדים בלתי ידועים, תקף אותה בעת שדחף אותה.

מעשים אלו הם בסיס להרשעה, על פי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ותקיפה סתם בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

3. בטרם מתן תשובה לקובלנה, הודיע לנו ב"כ הקובל, כי בדעתו להעיד את קורבן העבירה "וזאת בשל רצונה של ר' להשמיע דבריה על מנת שהוועדה תתרשם מן האירועים ששמשו בסיס להרשעה".

בשלב זה נתבקש הנקבל להשיב לקובלנה.

הנלון הודה בעובדות המפורטות בקובלנה ואשר שימשו בסיס להרשעתו בת"פ 26421-9-21 "מדינת ישראל נ' סלימאן, וכן בעבירה של התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, המיוחסת לו בקובלנה נשוא הדיון.

4. לאור האמור, הננו מרשיעים את הנקבל – דר' זיאד סלימאן – בהתנהגות שאינה הולמת מורשה. לריפוי שיניים, המיוחסת לו בקבלנה נשוא דיון זה.

עתה נעבור לשלב הטיעונים לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל:

טיעוני ב"כ הקובל:

5. הואיל ובכוונת ב"כ הקובל היה להעיד את המתלוננת ר', הודיע כי בעת עדותה יתאפשר לנקבל, וזאת לפי בקשת ב"כ הנקבל, להימצא בחדר אחר באופן שלא יפגוש את ר' וכן לבקשת ב"כ הנקבל, לא יצפה בעדותה ויסתפק בנוכחותו בא כוחו.

ר' הגיעה מלווה בגב' ליאורה דרום, מהמרכז למניעת תקיפה מינית.

6. בשם הקובל טוענת עו"ד יעל דסקין. עו"ד דסקין מפנה בטיעוניה לאמצעי שיש להטיל על הנקבל לעובדות כתב האישום, אשר היוו בסיס להרשעה בהליך הפלילי ולהרשיע את הנקבל בקובלנה זו.

לאחר סקירת פרטי האישום והעובדות, המהווה בסיס להרשעתו, טוענת עו"ד דסקין כי הוועדה, כחלק ממערכת אכיפת החוק, מגוייסת למלחמה בלתי מתפשרת

באלימות, ובפרט באלימות כנגד נשים. יש לתת ביטוי לחומרת מעשי הנקבל, כדי שהעונש ישמש כהרתעה לנקבל ולציבור העוסקים במקצועות הרפואה בכללה.

7. לחומרת מעשיו של הנקבל יש לתת ביטוי משלוש סיבות:

(א) שהעונשי שמש כהרתעה גם לנקבל וגם לציבור העוסקים במקצועות הרפואה בכלל.

(ב) כדי להראות לציבור הכללי שהוא יכול לסמוך על משרד הבריאות שירחק רופאים אלימים.

(ג) כדי להראות לציבור שהוא יכול לתת אמון במטפלים במקצועות הרפואה.

8. הנקבל, לטענת עו"ד דיסקין, עבר עבירות פליליות קשות, ויש בכך כדי להשליך על תדמיתו של משרד הבריאות ומערך הרפואה כולו, כאשר הציבור שם מבטחו באותם אנשי מקצוע, המעניקים את הטיפול הרפואי. יש בכך השפעה מערכתית על כבוד המקצוע ועל אמון הציבור ברופאים.

והשאלה, אם אנו רוצים להפקיד את בריאות הציבור בידי אדם כזה, שמסוגל לחנוק את אשתו, לגרום לה להמטומות בגופה, לבעוט ברגלה, להכות אותה בסטירות ובאגרופים בגופה, לטלטל את ראשה, לחנוק אותה באמצעות שמיכה על ראשה,

לאיים עליה שידקור אותה וללחוץ על הלסת שלה, בזמן שתפקידו – כרופא – לטפל ולתקן לסתות של מטופלים אחרים.

ואם לא די בכך, גם מאיים עליה שידקור אותה עם סכין והוריה יבואו לאסוף את הגופה.

9. לטענת עו"ד דסקין, אדם מהציבור הפונה אליו למצוא מזור למחלותיו ולכאבו ומוסר את גופו, את שלומו ובטחונו בידיו, מצופה שלא יזלזל בגופה של אישה, בגופו של כל אדם ובטוח שלא יגרום לחבלות.

במעשיו פגע הנקבל בזכותה של ר' לכבוד, שלווה נפש, פגע בה פגיעה פיזית ונפשית, סיכן את בריאותה וחייה, והכל בין כתלי ביתה-מבצרה, בו היה עליה להרגיש מוגנת ושמורה, במקום זה בחר לפגוע ברעייתו, באם ילדיו.

10. עו"ד דסקין מצביעה על פסקי הדין שאמורים לסמן את גבולות הגזרה של הענישה:

(א) עניינו של דר' וייסברוט (החלטה 09/19 (ת/2)): במהלך ויכוח עם אשתו, בפרץ רגע של כעס, דר' וייסברוט נטל פטיש רפואי קטן ואמר לאשתו: "הפטיש הוא נגדך. אם היה אפשר הייתי מביא מסור כדי להפריד לך את הראש מהגוף".

מדובר באירוע חד פעמי, בגינו הורשע באיומים, וכתוצאה מכך בהתנהגות שאינה הולמת. חלפו 5 שנים ממועד האירוע, והיות והוא מטופל בבת עם צרכים מיוחדים, נגזר עליו אמצעי של נזיפה בלבד.

למותר לצייר, כי מעשיו של הנקבל חמורים בהרבה יותר. אלו נעשו לאורך זמן וכללו גם תקיפה שגרמה לחבלות.

(ב) דר' פלוני (החלטה שניתנה ב- 30.12.2011 (ת/3):

מדובר ברופא שאנס את אשתו, הורשע בהליך פלילי ונדון ל- 5 שנות מאסר. בנוסף נגזרו עליו 3 שנות התליה.

עוד מוסיפה עו"ד דסקין, כי מדובר בהחלטה ישנה, וברור כי רופא שמורשע באונס לא יכול להיות רופא. מכאן מסיקה עו"ד דסקין, כי האמצעי שיש להשית על הנקבל הוא 3 שנות התליה לפחות, ולדעתה ראוי להתלות רישיונו ל- 5 שנים, אם בכלל הוועדה תסבור כי ראוי להותיר את רישיונו ולא לבטלו כלל.

(ג) עוד הגישה עו"ד דסקין פסק דין מאנגליה, מיום 18.11.2022 (ת/4):

במקרה שלו הותלה רישיונו בגלל שהיכה את אשתו ואיים עליה במשך שנים, גם בפני ילדיהם.

לסיכום, אם בכלל ראוי שהנקבל ימשיך להיות רופא, הרי יש להטיל עליו בין 3 – 5 שנות התליה.

11. עו"ד דסקין מבקשת להוסיף, כי לטעמה, בעשור השני של המאה ה-21, רופא שהורשע באונס, אסור שיהיה רופא, וזאת בהתייחס ל-2/ת, דר' פלוני, ועל כן ראוי שפסיקה זו תהיה רף תחתון. העמדה הערכית חייבת להיות שונה, ועוד על רופא, לרבות רופא שיניים, שמתוודע לכך שמטופל/ת שלו חווה אלימות במשפחה, מחוייב להפנות אותו/ה לעזרה. והשאלה, אם רופא שמבצע את האלימות, יכול להמשיך לתפקד כרופא?

טיעוני ב"כ הנקבל

12. בראשית דבריו הציג ב"כ הנקבל את משפחתו של הנקבל. הנקבל הינו בן לרופא שיניים ושלושת אחיו רופאים: רופא משפחה, אורטופד ורופא שיניים.

עצם ניהול הליך פלילי גרם סבל רב, לא רק לנקבל אלא למשפחה כולה.

לדברי ב"כ הנקבל, הבעיות החלו לאחר פטירת אביו, כאשר הנקבל, המתגורר בסמוך לבית אמו, החל לטפל בה, דבר אשר גרר היעדרויות רבות מביתו. לטענתו, מצב זה גרם ליחסי קנאה בין רעייתו לאמו.

13. הנקבל הביע חרטה מלאה על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה, הן במשטרה והן בעת ההליך הפלילי, וקיבל אחריות מלאה על מעשיו. כך גם נהג בעת הליך הגירושין. בהסכם הגירושין ניתנו למתלוננת מלוא זכויותיה, מבלי להידרש להתדיינות מיותרת.

14. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. תחת המעצר הנקבל הורחק בתנאים מגבילים לבית אחרות בחיפה, וזאת מספטמבר 2021 ועד אפריל 2022, דבר שאילצו לסגור את המרפאה, אשר היתה בסמוך לבית המתלוננת, ולמעשה כל אותה תקופה לא עבד.

בתום התקופה פתח מרפאה חדשה בטורעאן, המרוחקת מבית המתלוננת, והחל בהליך שיקומי ביחידה לשלום המשפחה, בהתאם לצו שירות המבחן, אשר נתן המלצה חיובית על שיקומו, כמופיע ב- 1/נ מיום 14.02.2023.

"לסיכום:

זימד שתף פעולה בטיפול, ניכר להבחין בתהליך משמעותי בטיפול. מכיר במידה רבה את החלקים שלו. מומלץ להמשיך עד שישה חודשים" (מצוטט ב- 8/נ).

15. ב"כ הנקבל מפנה לדברי כב' השופט זיילר בעניין דר' סובחי, כי "התליית רישיון פוגעת קשה במעמדו של רופא, הן בקרב עמיתיו והן בקרב מטופליו", וכן לפן

הכספי שיש בענישה, כך שהתלייה צריכה להיות מופעלת רק כאשר אין מסלול עונש אחר שיש בו להשיג המטרה. ביתר דגש, כאשר יש בענישה לפגוע בזכויות החוקתיות, הזכות לחופש העיסוק.

לעמדת ב"כ הנקבל, המטרה הושגה בהליך הפלילי, בתקופה בה שהה במעצר בית בבית אחרתו שנמשכה 7 חודשים. מה עוד, שנאלץ למכור את הציוד שהיה במרפאתו, על מנת לשלם למתלוננת.

בהמשך מפנה לעניינו של דר' סלימאן אגרביה, המלצה מיום 08.01.2020, וזאת באשר לכך כי בעת מתן התליה, יש לקחת בחשבון גם את תקופת הימנעותו של הנקבל מלעסוק במקצוע.

כן מפנה לעניינו של האח ריאד קבלן, בתיק 28/13. שוב התחשבות בתקופה בו הושעה, בחלק מתקופת ההתליה.

עוד מפנה ב"כ הנקבל לעניינו של דר' גנדי דורפמן, מיום 22.03.2010, רופא ילדים, שהורשע בתקיפה ואלימות כלפי קטין ובן זוגו וכן באיומים, וזאת במשך תקופה של כשנתיים וחצי, והואיל והשתתף בטיפול למניעת אלימות (בדומה לנקבל), הסתפקה הוועדה בהתרעה בלבד, המלצה אשר אושרה על ידי כב' השופט זיילר. בין היתר, צויינה האחריות שרופא קיבל על מעשיו, השתתפותו במרכז למניעת אלימות וסיום בתכנית בהצלחה, כאשר הוא שב לשגרת חייו.

עוד מפנה ב"כ הנקבל לעניינו של דר' וייסברוט, אשר הוגש על ידי ב"כ הקובל:
 שם, על אף שהוגשה כנגדו קובלנה חדשה, לאחר שנגזרו עליו בקובלנה קודמת
 בגין איומים, חודשיים התליה, וזאת בגין תקיפת בת זוג (שלושה כתבי אישום),
 קובעת הוועדה כדלקמן:

**"סבורה, כי בעבירה פלילית, בה הורשע הנקבל בכתב
 אישום ובעבירת המשמעת בה הורשע בכתב
 הקובלנה, אין לראות משום פגיעה באמון הציבור
 ברופא או באמינותו כלפי מערכת הבריאות, שכן,
 לצורך הדיון בלבד עניין התליית הרישיון, אין קלון
 בעבירה הפלילית בה הורשע".**

למעשיו של הנקבל אין כל קשר להיותו רופא או למקצוע הרפואה, שכן מדובר על
 רקע סכסוך פרטי. לפיכך, אין מקום להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית
 רישיון.

לפיכך, הוטל על הנקבל אמצעי משמעת של נזיפה – 4/נ.

ראה ת/2 – בו השופט סטרשנוב מאמץ המלצת הוועדה. החלטה 09/19 מיום
 21.07.2019.

עוד הפנה ב"כ הנקבל לעניינו של דר' חאג' עמאר ודר' אקסולריאט, מדובר בעבירה של השגת גבול. אם ובנו רופאי שיניים פורצים לבית הרעיה,, שוברים רכוש, פוגעים בשלושה בני אדם, ניסו לתקוף שוטרים שהגיעו למקום ונוספה אף עבירת מס לאחד מן הרופאים, העלמה של 1.7 מיליון ₪). בסופו של יום, הוטלו 3 חודשי התלייה בגין האלימות ועוד 2 חודשי התלייה בגין עבירת המס, ועל הרופא האחר – הבן – עומר חאג' עמאר הוטלו 3 חודשי התלייה בגין האלימות (המלצה מיום 02.03.2017).

16. וכך ממשיך ב"כ הנקבל, בעניינו מדובר בסכסוך בתוך המשפחה, שנבע מקונפליקט בין הנקבל למתלוננת. הוא הביע חרטה ועתה אין עוד כל חיכוך ביניהם. קיים הסכם גירושין, אשר התקבל בפשרה עוד בפברואר 2022. הגירושין קיבלו תוקף ב- 14.02.2022 (7/ת). ממועד זה לא היתה כל תלונה נגדו ועתה חיו מרוכזים בילדיו וכן ברצונו לשקם עצמו.

17. אין המדובר במעשים כנגד מטופלים. ב"כ הנקבל מפנה לעניינו של דר' גלעדי, מיום 09.05.2012 (8/נ). מעשה מגונה בשיננית. אין המדובר בקובלנה באונס, כמובא על ידי ב"כ הקובל. העבירה בוצעה אגב עיסוקו של דר' גלעדי, אגב עיסוקו במקצועו כרופא שיניים במרפאתו, בשעות העבודה ויש זיקה ישירה בינה לבין עיסוקו. בסופו של דבר מוטלים עליו 3 חודשי התלייה.

ולבסוף – 9/ת - עניינו של דר' אסרף האטיב:

מדובר באחזקת נשק שלא כדין במרפאה. הנשק נמצא טעון, הנשק הוחזק ללא רישיון. עונשו בהליך הפלילי הומר לעבודות שירות, ואילו בהליכים המשמעתיים הוטל עליו חודש של התלייה בלבד.

18. הנקבל בדבריו מתרץ את מעשיו בסכסוך שהיה בינו לבין גרושתו המתלוננת. הוא היה בתקופה קשה ובהלם והתחרט על מעשיו, וכן הצטער עליהם. מציין, כי הודה מיד, נענש ושילם כל תשלום, כפי שהוסכם ביניהם. כיום פוגש בה רק כשמעבירים את הילדים דרך מרפאתו, ובעזרת אחיו משקם את חייו. עוד הוסיף, כי לא יפגע בה עוד.

דיון והמלצה

19. בבואנו להמליץ על אמצעי המשמעת אותו יש להטיל, נאמר כבר כי עיינו בטיעוני הצדדים, אולם את המשקל העיקרי ניתן לעדותה של ר', המתלוננת, אשר הותירה בנו, בתארה את מסכת היחסים בינה לבין הנקבל, רושם עז, והתיאור בקובלנה מחוויר לעומת משמע אוזנינו. המתלוננת התייצבה לעדות מיוזמתה, מלווה בגב' דרום, מהמרכז למניעת תקיפה מינית.

לאחר שהוזהרה מסרה המתלוננת, כי הרגישה חובה לבוא ולהציג עניינה בפני משרד הבריאות, שכן הנקבל מנצל את תוארו כרופא, בכך שככזה יש לו הזכות לעשות את כל שרוצה ואף אחד לא יוכל לעצור בעדו.

המתלוננת סיפרה, כי הכירה את הנקבל בעת טיפול שיניים, שנמשך כ- 3 חודשים עם סיומו ביקש להכירה, היכרות שבסופה הביאה לנישואיהם. מיד לאחר ירח הדבש, לדבריה (בעמ' 15 שורות 17 ואילך):

"זה פשוט היה לגלות ולהכיר בן אדם אחר לגמרי, ... הוא התעלל בי, הוא נתן לי מכות ... אלימות פיזית, נפשית, כלכלית ומינית. אני חייבת גם לציין את זה – מינית".

המקרה בגינו הוגשה תלונה הינו נשוא הקובלנה ולא מעשי העבר.

"גם לא ידעתי שמישהו בכלל יאמין לי או שייקח את הדברים שלי".

וכך ציינה, בעמ' 14 שורה 13 ואילך:

"אז אני צריכה לציין את זה כאילו, שזה היה קשה מאד. אני צריכה לקבל ממנו מכות, מכות רצח, להיות גם אמא וגם באותו זמן ואחרי שאני מקבלת את המכות האלה אני צריכה לתת לו שהוא ... אותי בכח – זה היה במצב שלי שלוש פעמים וכל פעם שהייתי ... שאני רוצה גירושין

**הוא לא תן לי את זה, ובכלל לא חשב על זה. גם גירושין
אצלו זה משהו שקשה אצלנו".**

המתלוננת סיפרה אודות משפחתה, משפחה בדואית. אביה גימלאי משטרה, אמה
גידלה אותה, לה שני אחים וארבע אחיות, ולדבריה, הנקבל ניצל זאת שאינה יכולה
להתגרש.

לדרישתו, שם בעמ' 15:

**"את צריכה להיות כמו שאר הנשים שמקבלות מכות רצח
ולא אומרת כלום ונשארות בבית ולהמשיך את החיים".**

המכות, לדבריה, כללו "בעיטות בבטן, בגב, סטירות ומריטת שיער". ואחרי
המכות כל שאמר, שהוא מצטער.

עוד מביאה המתלוננת סיפור, אודות אלימות אל מול האנשים בתוך קניון,
שלדבריה, עזבה את הילדים וברחה. לדבריה, הוא רץ אחריה והשאיר את הילדים.
כשראתה שהילדים לא עימו, שבה ומצאה אותם בהשגחת אישה אחרת. וכך, בדרכם
הביתה הורדה מהרכב, הושארה באישון לילה בכביש לזמן מה, ואז חזר לאספה.
כששבו הביתה המשיך והיכה אותה.

במהלך נישואיה בגד בה עם נשים מבוגרות מכפרו. הוריו התערבו בחייהם. הוא הגיש נגדה תלונות שווא על גניבת כרטיס אשראי וכיו"ב מעשים.

מקרה אחר אותו פרטה, לאחר שאמרה לו כי תנעל את הדלת ולא תיתן לו להיכנס, לגרסתה אמרה זאת על מנת להפעיל עליו לחץ, לאחר שנעדר מן היא הבית והיא הייתה לבדה עם ילדה אחרי לידה. הוא הגיע הביתה, פתח את הדלת, ביתה מאחוריה, בעט בבטנה הפילה, היכה אותה, והכל כשילדה היה בן חודשיים ועדיין הניקה אותו, משך אותה לחדר **"ושכב עימה בכח על אותה מיטה שהילד שכב בה"** (ראה תיאור בעמ' 17 לפרוטוקול שורה 15 ואילך).

במקרה אחר פנתה למשטרה. משהמשטרה הגיעה הופיעו כ- 20 בני משפחת הנקבל, ובלחצם ביטלה תלונתה.

וכך, בהמשך לאחר שהוכתה, כאובה ביקשה ללכת לבי"ח, הנקבל לא נתן הסכמתו ואז הגיע אותו לילה בו היכה אותה, אמר כי הוא חושד בה כי אלו לא ילדיו. היא חשבה, כי, לדבריה **"עוד מעט אמות"**, וכי אם תתגרש, משפחתה לא תתמוך בה. אך אזרה אומץ ובחמש בבוקר התקשרה לאמה, שהבהירה לה כי אם תעזוב לא יהיה לה לאן לחזור. בשבע בבוקר אספה את ילדיה וברחה לתחנת המשטרה, שם קיבלה סיוע ולא חזרה עוד לביתה.

תלונה זו היא נשוא הקובלנה.

20. המתלוננת מטופלת עד היום במרפאה לבריאות הנפש, מצוייה במעקב פסיכיאטרי ולאחרונה אף הוגדל לה מינון הטיפול התרופתי, ובין היתר, לפי קביעתו של דר' רחאל, ת/1: "מציגה תמונה קלינית שיכולה להתאים להפרעת דחק בתר חבלתית על רקע אלימות מתמשכת ומסכנת חיים".

לדבריה, אמה מגדלת את ילדיה, גרה בבית הוריה, אינה מצליחה לתפקד כאם ילדיה (בני שלוש וחצי ובת שנתיים וחצי). אינה עובדת ועדיין אינה מעזה להיראות בציבור. לדבריה:

"אני לא יכולה להגיד באמת שהשתפר המצב שלי מאז משמעותית, עדיין יש לי את הירידות ואת העליות האלה, אנחנו עובדים על זה אבל לפעמים קורים דברים שאני מרגישה שאני עדיין נמצאת באותה נקודה, שאני לא מתקדמת ואני לא הייתי בן אדם כזה".

(שם, בעמ' 27 שורות 9 – 14).

21. משהבאנו את עיקרי דברי המתלוננת, המהווים בסיס להרשעתו של הנקבל באלימות קשה במשך תקופה ממושכת, וגרימת חבלות ואיום אף ברצח, נותר לשקול מהו אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל.

אין ספק, כי מדובר במקרה חמור ביותר של אלימות, תקיפה ואיומים, המשתרעים על פני כ- 3 שנים. חומרה יתרה היא בהיותה של המתלוננת בת לעדה הבדואית, וכפי שהעידה, הקושי להתלונן ואף לספר למשפחתה אודות האירועים, הקושי להתגרש ולעמוד מול הנקבל ומשפחתו לבדה.

אמנם הנקבל הודה, הביע חרטה והגיע עם המתלוננת להסדר בעניין גירושיהם, אך הננו דוחים מכל וכל כי התקיפה הקשה, כדבריו, והיותו בהלם הם שגרמו למעשיו. התקופה הקשה וההלם לא נמשכו לאורך כל תקופת נישואין ואילו האלימות הייתה שם לאורך כל התקופה.

הננו מוכנים לקבל את אבלו וצערנו של הנקבל על מות אביו ובצורך לטפל באמו, אך אין בהם כדי להצדיק ו/או להמעיט בחומרת מעשיו.

בפנינו התגלה דפוס התנהגות, אשר לא נסתר ובגיננו הורשע לאורך תקופה ארוכה.

22. אמנם מדובר באלימות במשפחה ואין המדובר באלימות כלפי מטופל ו/או צד ג' כלשהו, אולם לא נוכל להתעלם מכך שההיבט האתי הרפואי אינו סובל התנהגות כשל הנקבל.

אין ספק כי על אמצעי המשמעת להיות כזה אשר ישמש הרתעה גם לנקבל וגם לציבור העוסקים ברפואה. לא נוכל לקבל כי מי שממונה על בריאות הציבור,

במגוון מקצועות הרפואה, יהיה אלים ויסכן חיי אדם, בין אם מדובר בבן משפחה או בצד ג' או מטופל על ידו.

ועוד, לא נוכל להתעלם מהדרך, כדברי ב"כ הקובל, מהאלימות המתפשטת בחברה, ובפרט אלימות כלפי נשים.

עוד לחומרה נציין את מצבה של המתלוננת, אשר בשלב זה עדיין נוטלת תרופות פסיכיאטריות ומצוייה בטיפול. אינה יכולה לשמש כאם לילדיה, אינה מופיעה בציבור וגרה אצל הוריה.

23. לקולא נציין את הודאתו של הנקבל, נטילת האחריות על מעשיו, פנייתו לטיפול וההתרשמות החיובית ממנו, וכן אין ולא נרשמו, לפני אירוע נשוא הקובלנה ואחריו, כל תלונות כנגדו. כן רשמנו בפנינו את הבעת צערנו ורצונו לשקם את חייו. כן ניקח בכלל השיקולים את העובדה כי ריצה 7 חודשי מעצר בית.

24. נציין כי, הובאו בפנינו תקדימים אשר בגין מעשים מגונים ואלימות הוטלו עונשי התלייה של חודשיים מספר. אך נציין, כי למעט עניינו של פלוני – ת/3 – הרופא שאנס את אשתו, לא היתה בהם חומרת מעשים המתוארת בפנינו. אמנם ב- ת/3 מדובר באונס, אך עדיין באירוע חד פעמי לצד עבירות של איומים. אך מסכות האירועים נשוא הקובלנה דומה יותר בחומרתה לעניין זה, וזאת בשל אופייה של האלימות, אשר נמשכה כ- 3 שנים וכללה אלימות מינית.

נציין, כי אין מעשים כלפי בן משפחה, בהיבט המשמעתי, חמורים יותר ממעשים דומים המבוצעים במסגרת טיפולית. מעשים מסוג זה במסגרת יחסי רופא – מטופל, יש לראות בחומרה יתרה ואיננו שוללים את האפשרות כי במקרים אלו, ראוי היה לבטל את רישיון הרפואה.

24. לאור האמור, הננו דוחים את עתירתו של ב"כ הקובל לבטל רישיונו של הנקבל, אך, כאמור, נוכח החומרה המתוארת לעיל, הננו ממליצים להתלות רישיונו של הנקבל ל- 3 שנים, אשר מתוכם ינוכו 7 חודשי מעצר הבית אותם ריצה.

ניתן היום: 04/2023. /

ד"ר לנה נטפוב, יו"ר	ד"ר קובי מוריץ,	עו"ד לינדה שפיר,
נציגת המנהל הכללי	הסתדרות רופאי השיניים	היועצת המשפטית לממשלה